

Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον
ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Οι απαγωγείς
στέλνουν χαιρετίσματα

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

Μερικές φορές το χαρτζιλίκι μου τελειώνει μέσα σε δυο τρεις μέρες. Όταν, για παράδειγμα, αναλαμβάνω καινούρια υπόθεση, σκέφτομαι πιο πολύ απ' ό,τι συνήθως. Κι αυτό δε γίνεται χωρίς τις αγαπημένες μου τσιχλόφουσκες Κάρπεντερ. Η Όλγα, βέβαια, είναι παλιά μου φίλη και δεν την πειράζει να παίρνω τις τσίχλες μου βερσέ. Κάποια στιγμή, όμως, πρέπει να την

πληρώνω – στο ζήτημα αυτό η Όλγα δε δέχεται κουβέντα.

Πριν από δυο βδομάδες τα πράγματα είχαν φτάσει και πάλι στο απροχώρητο. Και η (ακόμη) καλύτερή μου φίλη με υποδέχτηκε χαμογελώντας

όταν πήγα στο περίπτερό της. Μπροστά της άχνιζε ένα φλιτζάνι καφές.

– Γεια σου, Όλγα, είπα κι ακούμπησα δίπλα στο φλιτζάνι της ένα πεντάευρο. Και με αυτό δε σου χρωστάω τίποτα.

Μα προς μεγάλη μου έκπληξη η Όλγα μού 'δωσε πίσω το χαρτονόμισμα.

– Η Μαρί έχει μπλεξίματα, μου εξήγησε. Βοήθησέ την και θα σβήσω το χρέος σου από το τεφτέρι μου.

Μπλεξίματα η Μαρί; Η ανιψιά της Όλγας; Η μισ Πανέξυπνη; Η νικήτρια της Ολυμπιάδας Χημείας στην Αθήνα; Αυτή που τα ξέρει όλα κι έχει λύση για όλα;

– Τι έπαθε; ρώτησα.

Η Όλγα ανασήκωσε τους ώμους της.

– Μακάρι να 'ξερα, Κλουζ. Εδώ και μερικές βδομάδες πάντως είναι στις μαύρες

της. Δε μιλιέται! Σε τέτοιο χάλι δεν την έχω ξαναδεί!

Σκέφτηκα τις διακοπές που είχαμε περάσει μαζί στην Κρήτη. Η Μαρί ξημεροβραδιαζότανε τότε με τον Έλληνα συνάδελφό μου τον Ηρακλή.

– Μπορεί να είναι ερωτευμένη, είπα.

– Όχι, όχι, μου απάντησε η Όλγα. Αν ήταν ερωτευμένη, θα μου το έλεγε. Σε παρακαλώ, γλυκέ μου! Άντε να τη δεις.

– Δεν είμαι γλυκός σου! γρύλισα, και έφυγα για να επιστρέψω σπίτι μου.

Πρώτα γέμισα ένα ποτήρι φρέσκο γάλα κι ύστερα τηλεφώνησα στη Μαρί.

– Κλουζ εδώ, είπα, μόλις το σήκωσε. Τι κάνεις;

– Τι θέλεις;

Τόσο κοφτή και απότομη δεν την είχα ξανακούσει ποτέ. Η Μαρί πράγματι δε μιλιόταν.

– Θέλεις να βρεθούμε; πρότεινα.

Για μια δυο στιγμές έπεσε απόλυτη σιωπή στη γραμμή.

– Σου μίλησε η θεία Όλγα, είπε τέλος η Μαρί. Σωστά;

Επομένως
το μυαλό
της εξα-
κολουθού-
σε να δου-
λεύει. Και δού-

λευε το ίδιο γρήγορα με το δικό μου. Κι αυτό κάτι λέει.

– Σωστά, απάντησα. Κάτι δεν πάει καλά μ' εσένα, είπε.

Προς μεγάλη μου έκπληξη, η Μαρί δε διαφώνησε. Μουρμούρισε μόνο:

– Δεν μπορείς να με βοηθήσεις, Κλουζ.
Δεν μπορείς.

– Μην είσαι τόσο σίγουρη.

Κανονικά, σ' αυτό το σημείο η Μαρί θα πετούσε κάποιο τσουχτερό σχόλιο για τους ανήλικους ντετέκτιβ, για τους ντετέκτιβ που είναι δέκα χρονών. Αντί γι' αυτό είπε:

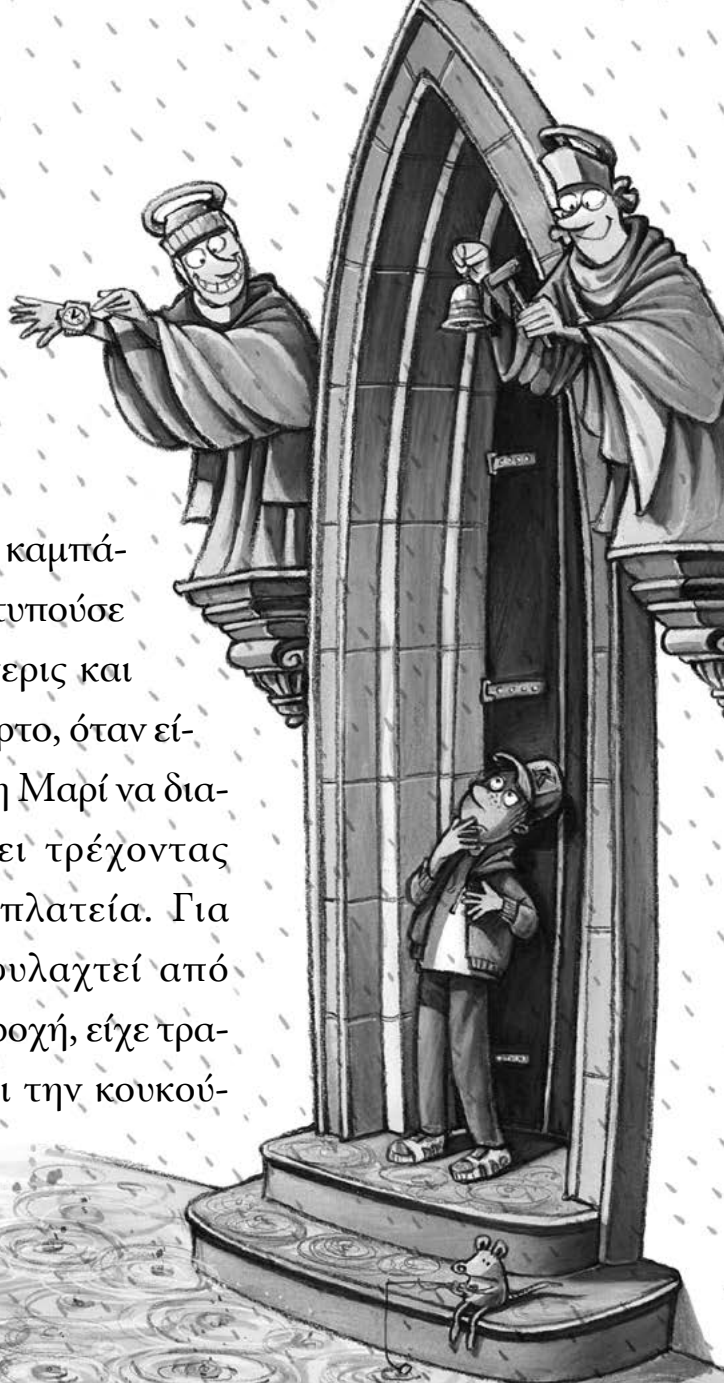
– Εντάξει, Κλουζ. Αλλά δε θέλω να μιλήσω γι' αυτό από το τηλέφωνο. Έλα αύριο το απόγευμα να με βρεις στην εκκλησία. Στις τέσσερις.

Την άλλη μέρα έβρεχε· στο κέντρο της πόλης δεν κυκλοφορούσε σχεδόν κανείς. Εγώ στήθηκα στην πόρτα της εκκλησίας, κάτω από την καμάρα, και περίμενα.

Η καμπά-
να χτυπούσε
τέσσερις και
τέταρτο, όταν εί-
δα τη Μαρί να δια-
σχίζει τρέχοντας
την πλατεία. Για
να φυλαχτεί από
τη βροχή, είχε τρα-
βήξει την κουκού-

λα του μπουφάν της τόσο χαμηλά, που της έκρυβε τελείως το πρόσωπο.

– Περιμένεις ώρα; με ρώτησε, μόλις πήρε ανάσα.

Ανασήκωσα τους ώμους. Για τους ιδιωτικούς ντετέκτιβ, η ζωή ολόκληρη είναι μια μεγάλη αναμονή, είχε πει κάποτε ένας διάσημος συνάδελφος. Μπροστά σε μια ολόκληρη ζωή δεκαπέντε λεπτάκια δεν είναι τίποτα.

– Τι τρέχει; ρώτησα.

– Με παρακολουθούν, απάντησε η Μαρί. Σχεδόν καθημερινά.

– Ποιος;

– Ένα βανάκι. Με δυο άντρες. Οδηγός και συνοδηγός.

– Είσαι σίγουρη ότι παρακολουθούν εσένα;

Η Μαρί κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

– Εντελώς σίγουρη. Τους βλέπω κάθε πρωί, όταν φεύγω για το σχολείο. Και το ίδιο γίνεται το μεσημέρι, στο σχόλασμα!

– Έχεις καμιά ιδέα τι μπορεί να θέλουν από σένα; συνέχισα τις ερωτήσεις μου.

Η Μαρί έγνεψε αρνητικά.

– Την παραμικρή! Αλήθεια σου λέω, πρόσθεσε, όταν είδε την αμφιβολία στο ύφος μου.

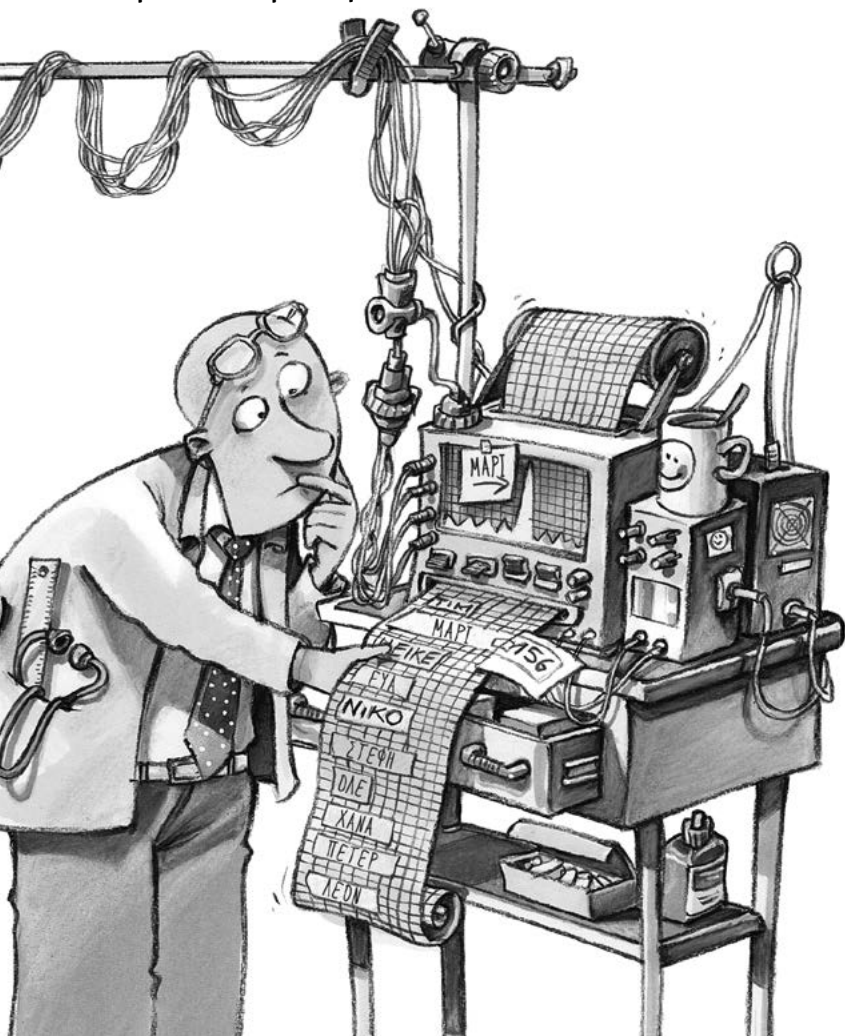
Η Μαρί, βλέπετε, έχει αυτόν τον δείκτη-πώς-τον-λένε... έχει 156 νοημοσύνη. Κι αυτό θα πει ότι μπορεί να λέει πιο έξυπνα ψέματα από τους περισσότερους ανθρώπους στον κόσμο.

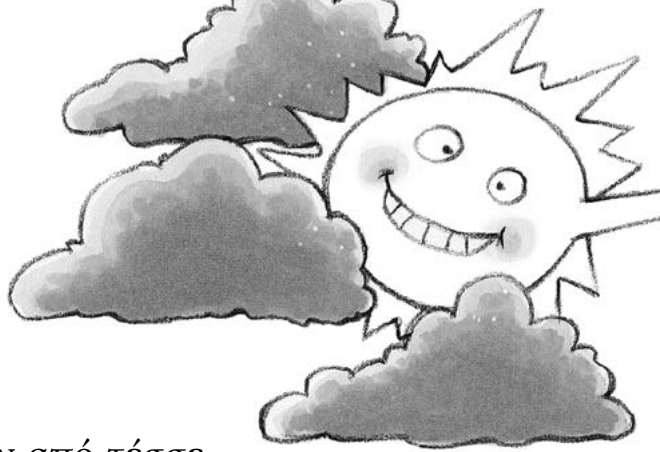
– Και; Έκανες κάτι; Σκέφτηκες τίποτα; ρώτησα.

– Μέχρι στιγμής τίποτα, μου απάντησε.
Εμ, βέβαια. Στο κάτω κάτω χημικός
είναι. Δεν είναι ντετέκτιβ.

– Πότε το είδες πρώτη φορά αυτό το
βανάκι; ρώτησα.

- Πριν από τέσσε-
ρις βδομάδες, πάνω κάτω.
- Και θυμάσαι τίποτα ιδιαίτερο;
- Τίποτα ιδιαίτερο; επανέλαβε ζαρώ-
νοντας το μέτωπό της. Όχι, όχι, δε νομί-
ζω, απάντησε τελικά.

Στο μεταξύ η βροχή είχε σταματήσει. Είχε βγει ο ήλιος. Το πλακόστρωτο της πλατείας μπροστά στην εκκλησία, που ήταν γεμάτο νερά, άρχισε να στεγνώνει.

- Κάτι θα σκεφτώ, είπα. Αύριο στις τέσσερις θα ξανασυναντηθούμε εδώ. Σύμφωνοι;
- Σύμφωνοι, Κλουζ.

Διασκέδασε με συναρπαστικά **ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ** και πρωτότυπες **ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ**, λύσε **ΓΡΙΦΟΥΣ** και άκου το **ΤΡΑΓΟΥΔΙ** του Κλουζ.

Σκάνανε τον κωδικό με το smartphone ή το tablet σου.

Μια υπόθεση για τον ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Όνομα: **Κλουζ**

Επάγγελμα: **Μαθητής**

Χόμπι: **Ιδιωτικός ντετέκτιβ**

Πάθη: **Γάλα και τσίχλες**

Ο Κλουζ αναλαμβάνει μια υπόθεση που δεν την περίμενε: η σούπερ έξυπνη Μαρί χρειάζεται τη βοήθειά του! Εδώ κι εβδομάδες έχει αντιληφθεί ότι την ακολουθεί παντού ένα μυστηριώδες βανάκι. Ο Κλουζ δυσκολεύεται να πιστέψει ότι η Μαρί δεν έχει ιδέα τι θέλουν απ' αυτήν οι περίεργοι τύποι που την παρακολουθούν. Παρ' όλα αυτά δε διστάζει στιγμή· αρχίζει αμέσως την έρευνα. Κι όταν ξαφνικά μια απαγωγή συμβαίνει μπροστά στα μάτια του και η Μαρί μένει μ' ένα εκβιαστικό γράμμα στα χέρια της, η υπόθεση αποκτά αναπάντεχο ενδιαφέρον.

*Μια αστυνομική σειρά για μικρούς αναγνώστες,
με ήρωα ένα εννιάχρονο αγόρι που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει
από τους ήρωες των κλασικών αστυνομικών μυθιστορημάτων.*

*Η σειρά τιμήθηκε το 2006 με το βραβείο
Hansjörg-Martin-Preis, το σημαντικότερο
γερμανικό βραβείο για συγγραφείς παιδικών
και νεανικών αστυνομικών βιβλίων.*

*Έχει μεταφραστεί σε **21 γλώσσες** και
έχει πουλήσει πάνω από **2.000.000 αντίτυπα**.*

από 8 ετών

ISBN:978-618-03-2957-5

9 786180 329575

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 82957

metaixmio.gr